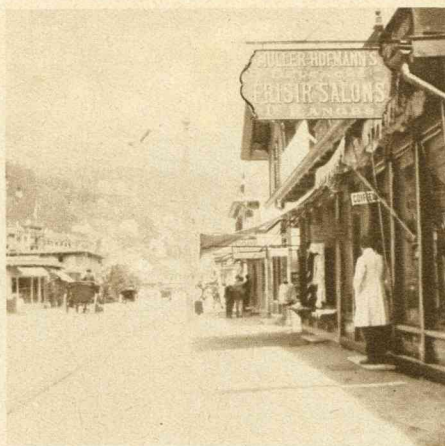

Bij de Trinkhalle.

Sneeuw op de Fuorkla sur Leij.

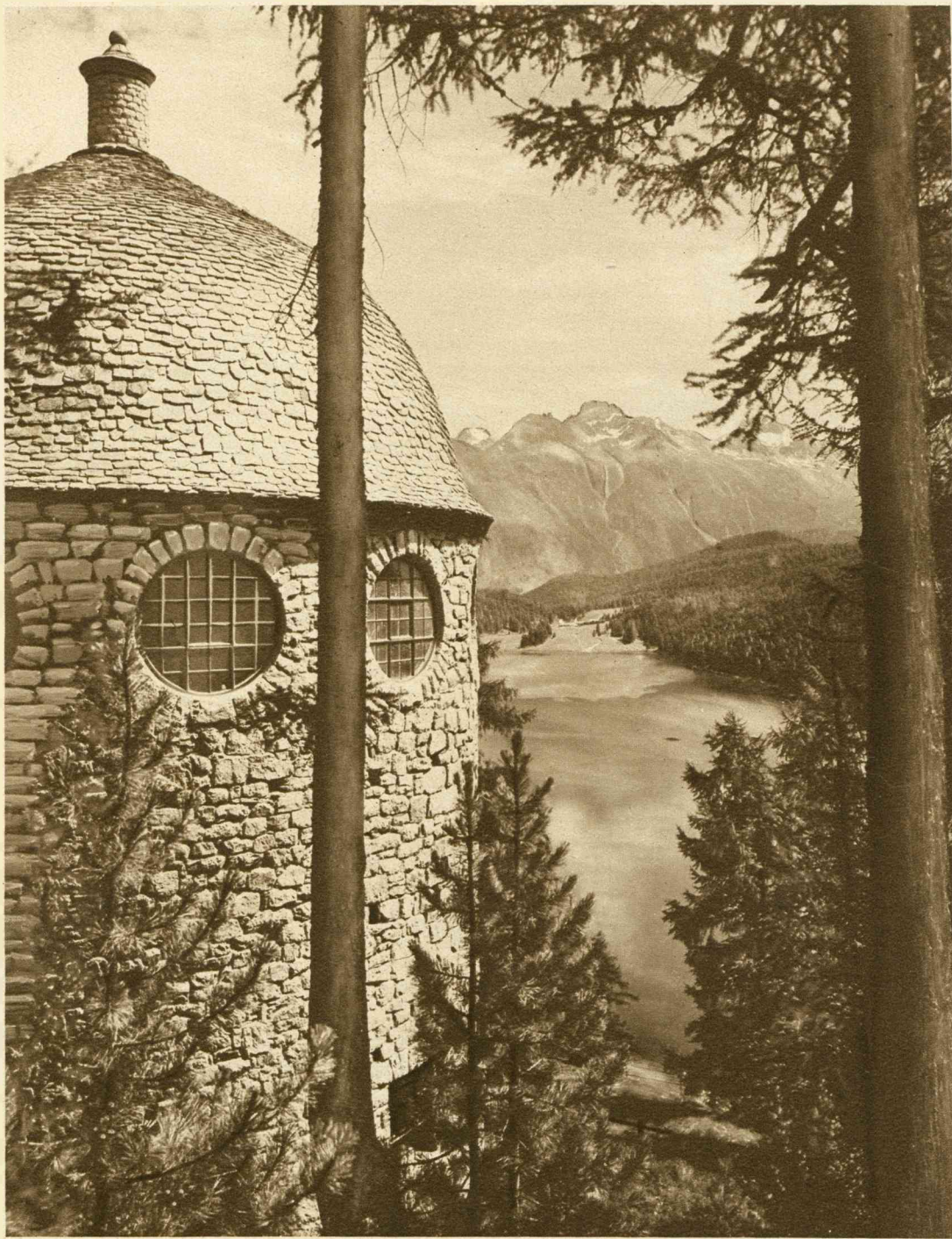

De „winkelstraat" in St. Moritz-bad.

Panorama van de meren van Campfer en Silz-Maria, van af Fuorkla sur Leij.

Lang gewacht en stil gezwegen, nooit gedacht en toch gekregen. Deze gulden woorden heb ik de Redactie van „Panorama", en mogelijk nog een paar aandachtige lezers of lezeressen ontlokt, bij 't aanschouwen van de hiernaast staande kiekjes en het „bestudeeren" van mijn brief. Immers ik had eenige weken geleden beloofd om nog eens iets van mij te laten hooren van uit het Engadin; tot heden ontbraken me echter tijd en gelegenheid. Thans heb ik echter maar een kloek besluit genomen en vang dus aan. Ja, waar over? Want er valt zooveel te vertellen, op zoo velerlei gebied kan men zich te St. Moritz 's zomers aangenaam bezighouden; welnu ik zal een allegaartje er van maken. En dan begin ik met het mondaine leven: U weet nog wel, dat leven van menschen voor wie die vele schoone winkels in St. Moritz bestaan, waar ik over schreef in verband met kooplustige dames en te beklagen echtgenooten. Och, daar heb ik wat over moeten hooren; zoo iets eigenwijs als dat was, dat kan nu alleen maar 'n man schrijven. Goed, ik zal dan eerlijk zijn en nu ook de fouten van de heeren der schepping opnoemen, welke (de fouten) zich daar in 't wereldsche leven openbaren. Lieve lezeres, of beter, lezeressen, want heusch ik heb er geen in 't bijzonder op het oog, vergezelt mij een oogenblik — in gedachte slechts — naar de ochtend-pantoffelparade in de Trinkhalle bij hotel Stahlbad; en dan kunt ge U te goed doen aan critiek op die mannen. Ziet ze daar rondloopen, in hun mooie witte broeken, duur en zoo „hübsch" bestikte zomervesten, fraaie linnen jaszjes, Panama op het hoofd, liefst wat schuin geplaatst; en dan vooral een anjer in 't knoopsgat; het is een lust om te zien hoe vriendelijk en minzaam ze al hun dameskennissen groeten, menigeen, speciaal, de mooiste er van aanspreekt om in een licht-flirtenden toon de meest platte, afgezaagde complimentjes te maken. En dan een nog minder verkwikkelijk schouwspel vormen de dikbuikige met zwaar-gouden horlogetelling behangen oude heeren, die in waggelenden ganzenpas de houten loods op en neer loopen en glunderen bij 't zien van een aardig gezichtje. Want die zijn er hier ook, al kunnen bij mij verreweg de meeste der hier aanwezige dames, met al haar mode-achtige kleeren en statiegewaden niet zeer in den smaak vallen. Neen, dan gaan we liever naar een ander gedeelte van St.-Moritz, waar in plaats van de minder gezonde flirt-sport de tennis-sport beoefend wordt. En daar zijn vooral de aardige Amerikaantjes, met haar lange, soms yel wat te lange gestalten, de vertegenwoordigsters der

Het Segantini Museum te St.-Moritz.

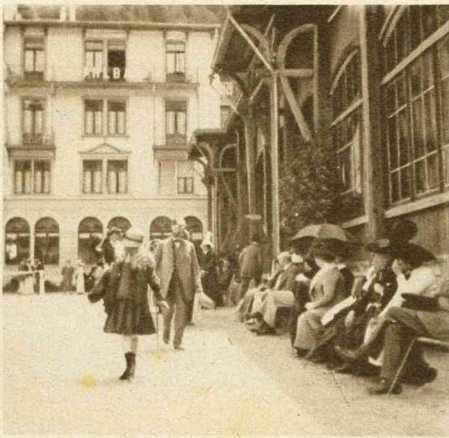
vrouwenwereld, terwijl bij de Trinkhalle onze Germaansche zusters in de meerderheid plegen te zijn. Het dorado voor de tenniswereld hier, is 't Kulmhotel, met z'n prachtige banen, waar reeds heel wat kampioenschappen zijn verspeeld; de eersten op tennisgebied, als Troitzheim, Rahe, hebben zich hier gemeten en zullen het vermoedelijk nog dikwijls komen doen. Sport, dat is wel het voornaamste wat hier door niet al te luie vreemdelingen gedaan wordt. Naast tennis en 't speciaal door Engelschen beoefende golf, staat bovenaan de bergsport. Jammer genoeg, was de in zoo groote massa's gevallen sneeuw dit jaar de oorzaak dat van groote bergtoeren over het algemeen niet veel kon komen. Onder de groote wandelingen die uw „correspondent" hier ondernomen heeft, behoort de tocht naar de Fuorkla sur Leij, waarbij hij echter gedurende drie kwartier door een dikke sneeuwlaag heeft moeten baggeren; het uitzicht daarboven, op de Berninagroep, vergoedde wel ruimschoots de inspanning, die de wandeling hem kostte.

Sneeuw hebben we hier dit jaar in flinke hoeveelheid gehad; gelukkig echter, dat men 't niet zoo hoog hoeft te zoeken om wandeltochten te maken, zoodat de sneeuw tenslotte voor mij geen verhindering is geweest om o. a. een prachtige wandeling door het dal te ondernemen langs de verschillende meren, waar hier en daar schilderachtige witte dorpjes langs de oever liggen, dorpjes wier namen, als Silvaplana, Silz-Maria, Silz-Basilja in hun poëtischen klank in overeenstemming zijn met de fantastisch-mooie natuur die hier haar weelde ten toon spreidt. Heel wat prettiger vind ik het zoo'n tocht te voet te maken; want behalve 't onaangename dat men eerst 'ngeweldig debat met den Italiaanschen koetsier over den prijs te voeren heeft, kunt ge meestal op zoo'n rijtoer maar half genieten door de stof die U in 't gezicht stuift.

Ja, grootsch en tooverachtig is hier de natuur; geen wonder dat een schilder zich door dit schouwspel liet meeslepen om in krachtige, heerlijke trekken op het doek datgene wat zijn oogen genoten, weer te geven. Giovanni Segantini heeft zich hier een wereldberoemde naam verworven en tevens het Engadin in al z'n pracht vereeuwigd. De dankbare bewoners van het Engadin en van St.-Moritz hebben een museum voor zijn schilderijen in St.-Moritz opgericht, waar heel vele bezoekers van deze heerlijke landstreek in stille dankbaarheid komen genieten van Segantini's groote gaven.

Een Italiaansch koetsier en z'n vrachtje.

Voor de Trinkhalle bij Stahlbad.

Het meer van St. Moritz. Op den achtergrond o. a. de Schafberg.

Voor de Trinkhalle bij Stahlbad.